Nr 546

av herr Johansson i Holmgarden m. fl.
om reglering av skotertrafiken.

Snöskotertrafiken har under de senaste aren ökat i utomordentligt stor utsträckning. Fran att skotern tidigare varit ett redskap använt av och väl lämpat för folk i väglösa bygder, t. ex. för de renskötande samerna där skotern säkerligen betytt mycket för rennäringens rationalisering, för skogsarbetare och över huvud för folk i glesbygden, har nu skotern blivit en uppskattad artikel även för tätortens folk som gärna vill komma ut i naturen. Detta har inneburit en utomordentligt stor ökning av antalet skotrar, särskilt under de tva senaste aren.

Ett rätt och ansvarsfullt nyttjande av skotern bör icke medföra nagra större problem. Tyvärr har det inte förlupit friktionsfritt, och uppenbar risk föreligger för ett väsentligt missbruk med hjälp av skoterns förmåga att ta sig fram i terrängen. Framför allt föreligger stora risker för högst allvarliga störningar av djurlivet. Människans intresse av att pa nära hall se och studera vilda djur leder ofta till ett hetsande av djuren med ytterst allvarliga konsekvenser. Att under varvintern t. ex. varje kobbe och skär i skärgården genomkorsas av skotrar innebär ett störande av de vilda djuren som inger allvarliga bekymmer.

Ocksa för växtligheten kan en omfattande och omdömeslös skotertrafik medföra allvarliga skador, t. ex. i unga plantbestånd i skogen och på nyinsadda vallar. Redan den skotertrafik vi upplevt de senaste aren har visat prov pa allvarliga konsekvenser pa alla de omraden som här relaterats. Därtill kommer att den helt okontrollerade skotertrafiken medfört att även underariga tillätits framföra dessa fordon med alla de konsekvenser det medför.

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen hos Kungl. Maj:t begär förslag till sadan reglering av skotertrafiken att skador pa djur och växtliv motverkas.

Stockholm den 25 januari 1972

FILIP JOHANSSON (c)
i Holmgarden

TORSTEN STRIDSMAN (c) PER STJERNSTRÖM (c)